

Motion till riksdagen 2018/19:133

av Adam Marttinen m.fl. (SD)

Krafttag mot brottslighet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nolltolerans mot övergrepp i rättssak och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett nationellt ansvar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om större möjligheter för polis att beslagta och förverka dyrbara tillgångar från grovt kriminella och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny brottskategori, DIKO, och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kronvittnen och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökat vittnesskydd och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att vittna anonymt och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff vid gränsöverskridande brottslighet och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpt straff för vapensmuggling och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om beväpning av tulltjänstemän och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förlängd tid för sparat kameramaterial och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om befogenheter att kvarhålla gods i väntan på polis och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om befogenheter att kvarhålla transportör i väntan på polis och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om befogenheter att ingripa mot läkemedelsinförsel och tillkännager detta för regeringen.

15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra personskyddet och säkerheten för tullpersonal och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökad förmåga att eftersöka och hantera illegal utförsel och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Tullverkets samverkan med andra myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återinförd möjlighet att använda kräkmedel mot misstänkta narkotikalangare och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett nationellt förbud mot tiggeri och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förenklade regler för avhysning och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ytterligare verktyg för att bekämpa trafficking och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för människosmuggling och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om säkrare, tryggare och ökad polisiär närvaro och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell handlingsplan för kommuner och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en handlingsplan för Polismyndigheten och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om militära resurser till stöd för polisens arbete och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Människor ska kunna känna sig säkra – oavsett om det är under en promenad en mörk novemberkväll eller på en konsert en varm junidag. Flickor ska våga gå på festivaler utan att behöva oroa sig för sexuella övergrepp. Unga ska kunna gå hem från skolan utan att behöva oroa sig för att bli rånade, gamla ska kunna öppna sin dörr utan att oroa sig för att en främling tränger sig in i deras hem. Det allmänna rummet ska vara ett komplement till det privata hemmet – inte ett privilegium för dem som, genom att sprida rädsla, håller andra inomhus.

Gängkriminalitet utgör ett särskilt hot mot samhället och inte minst mot de områden där gängmedlemmar bor och verkar. Vi vill att gängrelaterad brottslighet ska ges ett särskilt fokus där särskilda lagar gör det enklare för polis och åklagare att samla in bevis och väcka åtal.

Organiserad brottslighet

För att komma tillrätta med en eskalerande organiserad brottslighet föreslår vi nytänkande och långtgående åtgärder som utökar rättsväsendets befogenheter att komma åt denna typ av brottslighet med kännbara straff som följd.

Ny brottskategori, DIKO

I dag är det ofta det så kallade fotfolket som fälls i domstol medan de drivande bakom ett kriminellt nätverk ofta slipper undan eftersom domstolen inte kan binda personerna vid något specifikt brott. För att ta krafttag mot den organiserade brottsligheten behöver vi införa nya möjligheter att komma åt ledande personer och nyckelpersoner i den kriminella världen, och ovanstående åtgärd är ett led i detta.

En ny lagstiftning mot deltagande i kriminell organisation (DIKO) bör därför införas. Denna ska innefatta deltagande i kriminell organisation eller nätverk samt uppvisande av kriminellt mönster. Minimivån på straffvärdet ska vara högt och maxstraffet för grovt DIKO ska kunna ge riktigt livstidsstraff. Vidare ska inte villkorlig frigivning tillämpas. Utvisning efter avtjänat straff ska göras obligatoriskt om den dömda är utländsk medborgare.

Det centrala i förslaget handlar om att införa möjligheten att åtala och fälla en person utan att denna behöver bindas vid ett specifikt brott. I stället ska det, i fall av organiserad brottslighet, kunna räcka med att personen i fråga uppvisar ett kriminellt mönster av deltagande i en kriminell organisation eller nätverk (DIKO-brott).

Med vårt förslag blir det således olagligt att vara medlem i en kriminell organisation såväl som att vara en del av dess verksamhet eller aktiv i ett kriminellt nätverk. Denna typ av lagstiftning finns sedan 70-talet i bland annat USA och går där under beteckningen *Racketeer Influenced and Corrupt Organizations* (RICO). RICO-lagar har bland annat använts effektivt för att bekämpa de kriminella nätverk som tidigare härjade i New York. Enligt uppgifter som framkommit från den amerikanska kongressens utredningstjänst utgör RICO den enskilt viktigaste lagen i USA rörande bekämpande av organiserad brottslighet.

Förslaget måste utredas och på vilket sätt mönstret av deltagande i organiserad kriminalitet ska definieras måste noggrant framgå av lagstiftningen.

Nolltolerans för övergrepp i rättssak

Antalet anmälda övergrepp i rättssak har ökat markant under 2000-talet. Samtidigt, såsom Åklagarmyndigheten har framhållit, är det en grundläggande förutsättning för en effektiv brottsbekämpning och lagföring att målsägande och vittnen inte drar sig för att infinna sig till förhandling.

Övergrepp i rättssak bör, när det handlar om organiserad brottslighet, i ännu högre utsträckning klassas som allvarligt än vad som nu är fallet. Detta eftersom kriminella nätverk och organisationer har, eller kan uppfattas ha, större möjligheter att sätta sina hot i verket och därmed också större möjlighet att påverka viljan att polisanmäla brott, avlägga vittnesmål och liknande.

För att öka tryggheten för brottsoffer och vittnen, samt för att markera skarpt mot dem som överväger att begå övergrepp i rättssak, bör lagstiftningen modifieras angående straffpåföljden. Lagändringens betydelse bör göra gällande att övergrepp i rättssak för brott av normalgraden ska resultera i ett straff på minst ett års fängelse.

Ett nationellt ansvar

Organiserad brottslighet som dels är internationell, dels är landsomfattande inom Sverige bekämpas bäst av en del inom polisen som har ett övergripande nationellt

ansvar för bekämpande av organiserad brottslighet. Det får ankomma på den nya Polismyndigheten att avgöra detta, men exempelvis kan huvudansvaret ligga under den nya Nationella operativa avdelningen.

För att underlätta och effektivisera ska den sekretess som ibland finns mellan myndigheter ej gälla när NOA efterfrågar information i fall kopplade till organiserad brottslighet.

Större möjligheter för polis att beslagta och förverka dyrbara tillgångar från grovt kriminella

Det är vedertaget att man i arbetet mot den organiserade brottsligheten just ska slå mot de ekonomiska tillgångar verksamheten ger upphov till. Detta för att göra verksamheten mindre lönsam och därmed mindre intressant att engagera sig.

I dag krävs det vidare att polisen har tillgångarna i sin besittning för att kunna beslagta dem på uppdrag av kronofogden. Detta innebär att om polisen påträffar en kriminell person med skulder måste beslaget av tillgångarna ske i samband med att personen grips eller på annat sätt frihetsberövas. Det räcker alltså inte med att en skuldsatt gängkriminell stoppas i en vanlig rutinkontroll och innehar dyra lyxartiklar eller kontanter.

Sverigedemokraterna vill ändra lagen så att polisen ska kunna beslagta kontanter och lyxtillgångar från grovt kriminella även om de inte frihetsberövas vid tillfället. Detta om tillgångarna är orimligt dyrbara eller misstänkta i förhållande till personens taxerade inkomst. Vid krav på återlämnande av sådana tillgångar ska personen kunna ge en förklaring styrkt bortom rimligt tvivel till hur de förvärvats lagligt. Om så inte sker ska de beslagtagna tillgångarna förverkas av staten.

Kronvittnen

Danmark har en sådan ordning där det ska även beaktas om gärningsmannen lämnat upplysningar som är avgörande för utredningen av andras brott. Även Norge har antagit en liknande lag som beaktar om den tilltalade i väsentlig grad bidragit till uppkvarandet av andra brott.

Uppgifter som ett kronvittne lämnar måste vara verifierbara, konkreta och av väsentlig betydelse för utredningen. Exempelvis kan det handla om uppgifter om var stöldgods, vapen som använts vid brott, möten, telefonnummer eller personer befinner sig eller andra uppgifter som på olika sätt kan verifieras. Precis som regeringen anser att det bör finnas goda förutsättningar att upptäcka eventuella felaktigheter för medverkan till utredning av egen brottslighet anser vi att det även finns goda förutsättningar att upptäcka eventuella felaktigheter med ett kronvittnes uppgifter.

Efter samtal med flera personer inom rättsväsendet och brottsbekämpningen framgår det att det finns en efterfrågan på att införa ett kronvitnesssystem i Sverige. Hur stor strafflindring någon ska kunna få får utredas närmare. Med beaktande av att argumenten emot kronvitnesssystem enligt oss är rätt svaga menar vi att fördelarna överväger:

- snabbare handläggningstider, speciellt i mindre komplicerade ärenden
- kortare häktningstider och färre häktningar med restriktioner, vilket är bra ekonomiskt och mer humant

- incitament för misstänkta att berätta om sin egen brottslighet och andras, vilket ökar chanserna att lagföra personer högre upp i hierarkin och andra inblandade.

Det är med andra ord flera fördelar, inte minst ekonomiskt men även resursmässigt kan det hjälpa brottsbekämpande myndigheter. Man kan också se det ur ett moraliskt/rättsvårdande perspektiv där det ger oss större möjligheter att lagföra de människor som tjänar mycket pengar på brottslighet, som utnyttjar och skadar andra människor och staten.

Med ett kronvitnesssystem ökar möjligheterna att åtala och fälla ledande personer inom den organiserade brottsligheten. Sverige bör därför införa ett system med så kallade kronvittnen, d.v.s. där strafflindring även kan ges när en tilltalad medverkar till utredningen av andras brott, inte bara ens egna.

Utökat vittnesskydd

Med ett införande av kronvitnesssystem kommer det också ställas högre krav på vittnesskydd. Vi anser därmed att det bör tillsättas en utredning över hur vittnesskyddet kan förbättras samt en tydlig budgetering för att hantera de extrakostnader ett utbyggt vittnesskydd medför. Det bör finnas en grupp inom den del av polisen som är inriktad mot grov organiserad brottslighet som är specialutbildad för just vittnesskydd som får ett helhetsansvar i en sådan process.

Utred användning av anonyma vittnen

Målsägande och vittnen har alltid haft en utsatt position i rättsprocessen. De uppgifter de lämnar är inte sällan förenade med obehag och rädsla över den egna säkerheten. Vittnesmål utgör också ett av de viktigaste bevismedlen för domstolarna. Anonyma vittnen syftar till att skydda vittnet från negativa konsekvenser av vittnesmålet, t.ex. hämndaktioner från den tilltalade eller personer knutna till denne. Möjligheten att avge ett vittnesmål anonymt antas påverka ett potentiellt vittne positivt och kan innebära att en person som annars inte vågat vittna lämnar viktig information i målet. Samtidigt kan användningen av anonyma vittnen innebära att försvarets möjlighet att granska de bevis som läggs fram emot den tilltalade blir kringskurna.

Europakonventionen ställer inte upp något absolut förbud mot användningen av uppgifter från anonyma vittnen. Sådana vittnen kan tillåtas undantagsvis. Det förutsätter ett konstaterat behov av skydd. Uppgifterna från ett anonymt vittne får inte heller läggas till grund för en fällande dom om det är den enda/avgörande bevisningen i målet. Om försvaret inte har möjlighet att höra ett anonymt vittne någon gång under processen skulle detta förfarande strida mot Europakonventionen. I fall där uppgifter från anonyma vittnen används krävs därför stöd för uppgifterna i övrig bevisning.

Av fyra länder som till RUT inkom med svar, närmare bestämt Finland, Storbritannien, Danmark och Nederländerna, var det endast Finland som svarade att de inte tillåter anonyma vittnen. I övriga länder som inkommit med svar tillåts anonyma vittnesmål under vissa förutsättningar.

Som ett led i kampen mot organiserad brottslighet vill vi att regeringen utreder om och i så fall hur anonyma vittnen i vissa fall kan användas i Sverige.

Gränsöverskridande kriminalitet

Till följd av fri rörlighet och bristande gränskontroller har Sverige fått ett ständigt ökande problem med gränsöverskridande kriminalitet. I vissa fall handlar det om internationella stöldligor som riktar sig mot svenska hem, väl medvetna om att straffet är lågt och upptäcktsrisken är försvinnande liten, i andra fall handlar det om smuggling av vapen som sedan används vid rån och mord.

Skärpta straff vid gränsöverskridande brottslighet

Förra året anmäldes 22 600 bostadsinbrott i Sverige. Villaägare är särskilt utsatta – sex av tio bostadsinbrott är mot villor. Hälften av alla bostadsinbrott och majoriteten av stölder av båtmotorer, bildelar och jordbruksmaskiner begås av internationella stöldligor. Då handlingen, att resa till ett annat land och stjäla av det landets medborgare, måste anses vara mer klandervärd än reguljär stöld varpå detta även bör återspeglas i straffet. Vi föreslår därför att straffet ska skärpas för stöldbrott där gärningsmannen eller gärningsmännen har rest till Sverige i syfte att stjäla eller där stöldgods förs ut över den svenska gränsen.

Skärpt straff för vapensmuggling

Både Polismyndigheten och Tullverket har en uppfattning att tillgången till vapen ökar i samhället. Trots det medför den nuvarande lagstiftningen att Tullverket inte har möjlighet att använda hemliga tvångsmedel som till exempel telefonavlyssning och inhämtning av elektronisk kommunikation i jakten på smuggelvapen.

Vi föreslår därför att vapensmugglingslagen ska skärpas på samma sätt som vapenlagen för att misstänkta ska häktas automatiskt och för att öppna upp för större spaningsmöjligheter att förebygga brottslig verksamhet.

Beväpning av tulltjänstemän

Tullverkets inspektörer ska jobba mot grov organiserad brottslighet. Deras uppgift inkluderar att leta efter vapen och narkotika, men enligt uppgift till media och enligt egna konversationer med tullpersonal drar de sig för att leta efter dem. En anledning är att de själva inte har skjutvapen att skydda sig med. Tullpersonal menar att de inte har möjlighet att hantera dem som börjar bråka vid kontroll.

I en medlemsenkät bland tjänstemännen i Stockholm, Arlanda och Skavsta svarade 89 procent av de tillfrågade att de ville bära skjutvapen till sin uniform.

Sverigedemokraterna anser att Tullverket ska läggas under utgiftsområde 4, d.v.s. Rättsväsendet, då vi ser Tullverket som främst en brottsbekämpande organisation. Med dessa utgångspunkter blir det därmed helt naturligt att även tillåta att Tullverkets personal får ha tjänstevapen. Vi vill därmed ge Tullverket tillåtelse att utbilda och utrusta sin personal med tjänstevapen

Förlängd tid för sparad kameramaterial

Mot bakgrund av utvecklingen är det positivt att Tullverket tillämpar kamerabevakning i syfte att bekämpa såväl införseln av explosiva varor som all form av smuggling. Dessvärre finns en begränsning i att Tullen lagrar data för den trafik som övervakas endast kortfristigt momentant. Därför föreslår Sverigedemokraterna att lagringstiden utökas till sex månader så att även andra brottsutredningar kan ta del av eventuell koppling till smuggling.

Befogenhet att kvarhålla gods eller transportör i väntan på polis

Vi anser att Tullverkets främsta uppgift är brottsbekämpning, vilket även deras verksamhet i dag indikerar där en majoritet av dess resurser ägnas åt brottsbekämpning.

Tullverket ska därmed få befogenheter att stoppa, beslagta och hålla kvar gods eller transportörer i väntan på överlämnande till polis. Regeringen ska skyndsamt återkomma med ett lagförslag för detta ändamål.

Befogenheter att ingripa mot läkemedelsinförsel

Insmugglingen av substanser och preparat som är olagliga eller belagda med olika restriktioner i Sverige är en mycket allvarlig företeelse. Det kan handla om farliga dopningspreparat, narkotikaklassade läkemedel eller piratkopierade mediciner som allvarligt riskerar att skada brukare.

Den typ av organiserad brottslighet som står bakom handeln med sådana preparat är organisationer som tillhandahåller varor och tjänster på en svart marknad och som drivs av ett vinstintresse precis som legala företag. De är därför inte sena med att utnyttja luckor i lagar för att finna nya effektiva leverans- och försäljningsmetoder.

Tullverket har larmat om hur myndigheten står maktlös inför just en ny kreativ smugglingsmetod. Enligt myndighetens uppgifter har antalet beslag av olagligt insmugglade läkemedel minskat drastiskt under senare år eftersom smugglarna lärt sig att paketera in gods i paket som ser ut att komma från andra EU-länder. Tullen får vid sådan paketering endast ingripa om de misstänker att medicinerna kan komma att användas i missbrukssammanhang.

I dag regleras tullens befogenheter att kontrollera varor ifrån annat EU-medlemsland i lag 1996:701 – den s.k. inregränslagen. I listan över vilka varor som får kontrolleras inkluderas dock inte läkemedel. För att täppa till luckan i lagen som Tullverket beskrivit anser vi att regeringen ska återkomma med ett lagförslag som ger Tullverket befogenheten att ingripa adekvat mot läkemedelsinförsel tillsynes härrörande ifrån annat EU-medlemsland.

Ökade insatser för att förbättra personskyddet och säkerheten för tullpersonal

De yrkeskriminella aktiviteterna har påvisats öka i avseende på illegal införsel av såväl vapen som tobak, alkohol och narkotika. Tullen har i detta läge inte kunnat utveckla säkerheten för personalen vid gränskontrollstationerna i tillräcklig omfattning. I stället har vi sett situationer då tullen inte har kunnat utföra kontroller på grund av

underbemanning och de ökade risker som en mer våldsam kriminalitet utsätter verksamhetens personal för.

Personalens säkerhet är en viktig fråga som bör prioriteras inom Tullverket, främst inom gränsskyddet och övrig brottsbekämpning. Samtidigt måste man möta det ökade trycket från kriminellas verksamhet och öka ambitionsnivån för såväl kvantitet som kvalitet i verksamheten.

Ökad förmåga att eftersöka och hantera illegal utförelse

Befogenheterna i samband med kontroller vid såväl yttre som inre gräns behöver utökas. Arbetet med att utföra kontroller för att upptäcka utförelse av stöldgods och annan kriminell utförelse måste intensifieras och ges de förutsättningar som krävs för att kunna beivra denna typ av brott effektivt. Gränsskyddet behöver också expandera för att kunna fungera dygnet runt, året runt.

Tullverkets samverkan med andra myndigheter

Genom samverkan mellan olika myndigheter skapar vi optimala förutsättningar för att kunna upptäcka och beivra organiserad och annan grov brottslighet. Det är en ödesfråga för Sverige att vi lyckas ta tillbaka initiativet och se till att avveckla så stor andel som möjligt av de kriminella verksamheter som infekterar vårt samhälle.

Tullverket och andra myndigheter bedriver sedan 2009 en organiserad samverkan inom ramen för projektet Myndigheter i samverkan mot den organiserade brottsligheten. Detta är ett mycket framgångsrikt samarbete som vi menar bör intensifieras och utvecklas på olika sätt.

Lagstiftningen behöver dock ses över ur olika perspektiv för att ytterligare öppna samverkansvägar, inte minst genom att nyttja datoriserade hjälpmedel och samkörning av relevanta data som finns tillgängliga hos olika myndigheter, i väsentligt mycket högre utsträckning än vad som är möjligt i dag. Sverige har varit naivt ifråga om att inte använda den information som finns, för att upptäcka och beivra kriminell verksamhet. Vanliga hederliga människor ska inte behöva stå tillbaka för att kriminella kommer undan straff, därför att myndigheter inte använder den information om den kriminella verksamheten som finns tillgänglig.

Återinförd möjlighet att använda kräkmedel mot misstänkta narkotikalangare

Historiskt sett har det funnits möjlighet att använda kräkmedel som metod för att snabbt och effektivt få fram bevisning när en knarklangare svalt narkotikan. Efter ett beslut från riksåklagaren, som ansåg att syftet inte stod i proportion till metoden, är detta inte längre tillåtet.

De nya rutinerna har lett till en mer omständlig process. Efter gripande måste beslut fattas om att den som misstänks ha svalt narkotika ska röntgas på sjukhus för bevisning av kapslar i magen, sedan måste beslut fattas om att den misstänkte ska förvaras under ständig bevakning tills denne utträttat sina behov, häktespersonal får sedan rota runt i avföring för att hitta kapslarna och ta narkotikan i beslag.

Sverigedemokraterna ser kräkmedel som ett billigt, effektivt verktyg, både som metod för polisen men även som en avskräckande åtgärd, och avser därför att återinföra möjligheten att använda det.

Koppleri och trafficking

Det krävs åtgärder för att stoppa den hänsynslösa människohandel som följt i spåren av organiserat tiggeri. Sett till människohandel ur ett bredare perspektiv finns det stor anledning att oroa sig. Andelen fall av misstänkt människohandel har fyrdubblats under de senaste tre åren, och i drygt hälften av fallen rör det sig om människohandel för sexuella ändamål. Även människohandeln med barn har ökat, och majoriteten av de offer som utnyttjas för sexuella ändamål och för tiggeri är flickor.

Människohandel är vidare ett svårutrett brott, dels på grund av begränsningar gällande hemliga tvångsmedel, dels eftersom det mer ofta än sällan handlar om gränsöverskridande brottslighet som kräver samverkan med andra länders myndigheter.

Sammantaget anser Sverigedemokraterna att det krävs mer långtgående åtgärder för att vända trenden. Genom utökade befogenheter för polisen och skärpt lagstiftning kan vi återställa den trygghet som ett land ska vara skyldigt att erbjuda.

Nationellt förbud mot tiggeri

Tiggeri är inte vägen ur fattigdom, i stället medför det en risk att cementera fattigdom och utanförskap, där barn växer upp utan att gå i skolan. Tiggeriet är även starkt kopplat till människohandel där organiserade ligor utnyttjar utsatta människor till att tigga i Sverige.

Argumentet mot att förbjuda tiggeri har sedan en lång tid varit att det inte går att förbjuda fattigdom eller att tiggarna kommer fortsätta även om de riskerar ett fängelsestraff. Detta motbevisas dock av exempelvis Danmark där förbudet, och framförallt den senaste straffskärpningen, resulterat i färre tiggare på danska gator.

Sverigedemokraterna vill se införandet av ett nationellt tiggeriförbud, både för att minska människohandeln men även för att förbättra miljön i Sveriges offentliga utrymmen.

Förenklade regler för avhysning

Polismyndigheten får förelägga en person att ta bort anordningar som placerats på offentlig plats utan tillstånd eller i strid med kommunala ordningsföreskrifter. En offentlig plats är en väg, gata, trottoar, park eller liknande som är upplåten för allmänheten, det vill säga en plats som ofta används. Platsen ägs ofta av kommunen. Följs inte föreläggandet får Polismyndigheten vidta åtgärden. Polismyndigheten får även ingripa för att avvärja en straffbelagd handling.

Det första problemet är att polisen inte ingriper i de fall EU-tiggarna utnyttjar offentlig plats som bostadsändamål. Det sker regelbundet och kan bevitnas runt om i våra städer.

Gäller det däremot en otillåten bosättning på en plats som inte är offentlig är ordningslagen inte tillämplig och markägaren får i stället vända sig till Kronofogdemyndigheten för att ansöka om särskild handräckning. Men för att

kronofogden ska avhysa dem tvingas markägaren dokumentera deras boende. Utöver det måste markägaren identifiera de boende och för att göra detta ber man om polisens hjälp, vilket ofta tar lång tid. Sedan kostar det 600 kronor per person som ska förmås flytta och betalningsansvaret hamnar ofta på sökanden. Utgångspunkten är också att svaranden ska delges ansökan, få tillfälle att yttra sig och kunna överklaga Kronofogdemyndighetens beslut. Hela denna process är långdragen, ineffektiv och leder till att EU-migranterna ges tid att skräpa ner och ockupera allmänna områden. Ett sådant exempel är kåkstaden i Malmö. Dessutom måste hela processen upprepas om lägren bara flyttas några meter. Vi föreslår därför att kronofogden inte ska ha med dessa frågor att göra, att någon så kallad besittningsrätt inte ska föreligga i dessa fall samt att polisen när som helst ska kunna avlägsna boende i illegala kåkstäder utan något specifikt krav på identifikation eller dokumentation.

Ytterligare verktyg för att bekämpa trafficking

Varje år kidnappas eller luras tusentals barn, kvinnor och män in i olika former av modernt slaveri, lockade med pengar och löften om en bättre framtid. Många tror sig ha kommit till en bättre del av världen med möjlighet till jobb, vård och att vara en del av ett fungerande samhälle. Men i stället för en ljus framtid möts man av den organiserade brottsligheten som hanterar en som en handelsvara. Prostitution, bordellverksamhet, organförsäljning, slavarbete, tvångsäktenskap och kriminalitet blir en del av verkligheten. Denna organiserade verksamhet finns i varje land, och det är i dag väldigt svårt att lagföra förövarna.

Det finns ingen statistik på exakt hur många som drabbas. I Sverige uppskattar man att det är mellan 400 och 600 kvinnor årligen, men antalet personer som döms för människohandel är försumbart.

Människan kan, till skillnad från ”andra varor”, säljas om och om igen. Det är en lukrativ verksamhet och den sträcker sig över hela Europa. FN beräknar att kriminella nätverk tjänar cirka sju miljarder dollar varje år på människohandel. Det innebär att trafficking i dag kan anses vara världens tredje största form av organiserad brottslighet, efter narkotika och vapen.

De som bedriver denna verksamhet blir allt skickligare och mer erfarna och företeelsen tycks bli allt vanligare.

Ett stort problem för det svenska rättsväsendet är att det är svårt att få människohandlare dömda och ännu svårare att få dem dömda med stränga straffpåföljder. Regeringen bör därför se över möjligheterna att genom lagstiftning göra det lättare att utdöma hårdare straff för människohandel. Man kan t.ex. göra det lättare att döma baserat på helhetsmönster som påvisar människohandel.

Skärpta straff för människosmuggling

En person som uppsåtligt hjälper en utlänning att olagligt ta sig in i eller passera genom Sverige, en annan EU-stat eller Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein gör sig skyldig till brottet människosmuggling. En person som planlägger eller organiserar för utläningar att ta sig in illegalt till Sverige utan pass eller tillstånd som krävs gör sig skyldig till brottet organiserande av människosmuggling.

Dessa brott regleras i dag i utlänningslagen 20 kap. 8 och 9 §. För både människosmuggling och organiserande av människosmuggling döms till fängelse i högst två år. Något minimifängelsestraff stadgas inte. Om brotten anses vara grova döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Om brotten anses vara ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Människosmugglingen till Sverige är en mycket allvarlig förseelse. Den kränker Sveriges nationella suveränitet – lagar och normer om statsgränser och medborgarskap. Den är vidare en inkomstkälla för organiserad brottslighet som bedriver handel med svenska passhandlingar och tar betalt för att smuggla människor, vapen och narkotika. Den bidrar till lönedumping genom svart arbetskraft. Den riskerar insmugglades liv vid farliga transporter. Den kan vara ett led i transport av terrorister eller krigsförbrytare på flykt från rättvisan. Den kan slutligen också vara en del i ett icke-upptäckt led av organiserad människohandel och sexuellt utnyttjande av utsatta kvinnor och barn ifrån fattiga länder.

För att delvis stävja människosmugglingen till Sverige bör den som smugglats hit som huvudregel nekas att få asyl här i detta land. Att smugglas genom hela Schengen eller andra länder för att söka asyl just här är ett oetiskt sätt att kringgå Dublinförordningen som måste motverkas. Om den insmugglade därför ansöker om att få asyl eller uppehållstillstånd just i Sverige ska huvudregeln vara avslag.

Vidare återspeglas inte människosmugglingsbrottens allvar i dagens straffrätt. För att stärka arbetet mot människosmugglingen och ge Sveriges domstolar större utrymme att utdöma straff som ger en proportionerlig reaktion bör straffen justeras.

För både människosmuggling och organiserande av människosmuggling bör det för ringa brott anges minimifängelsestraff om 6 månaders fängelse och maximistraff bör höjas till fängelse i två år. För normalgraden bör minimistraff höjas till ett år och maxstraffet dubblas till fyra år. För grov människosmuggling höjs minimistraffet från sex månader till två år och maxstraffet från sex år till åtta år.

Höjda straff medför även att det blir lättare att använda hemlig övervakning. Detta är enligt källor något polisen behöver i kampen mot människosmuggling, och får sedermera genom dessa höjda straff.

Dessutom bör det tydliggöras att människosmuggling, mot betalning eller utan betalning, oavsett ”det humanitära undantaget” enligt NJA 2009 s. 424, ska vara straffbart.

Utsatta områden

Sverige har 61 stycken områden som Polismyndigheten klassar som utsatta. Det är områden som präglas av kriminell påverkan på lokalsamhället och otrygghet. I Brottsförebyggande rådets nationella trygghetsundersökning uppgav hälften av kvinnorna i dessa områden att de helst inte vistas utomhus på kvällarna. 23 av områdena klassas som särskilt utsatta där polisen har svårt att fullfölja sina uppdrag, där det förekommer parallella samhällsstrukturer och våldsbejakande religiös extremism och där invånarna är obenägna att delta i rättsprocessen.

Säkrare, tryggare och ökad polisiär närvaro

Utformningen av miljonprogramsområdena, vilka är en betydande andel av de utsatta områdena, gör det svårt för polisen att närvara utan att samtidigt utsättas för stora risker. Placering av centrum, skolor, parkeringar m.m. är utformat på ett sätt som försvårar spaning och närvaro för polisen och reträttvägar kan enkelt blockeras. Närvaron från polisen försvåras vid polisingripanden då de ofta leder till våldsamma upplopp med bilbränder och stenkastning som följd.

Här föreslår vi att regeringen utreder hur kommunerna kan arbeta med att förändra områdesplaneringen för att möjliggöra en tryggare samt säkrare och därmed ökad närvaro i förorterna för polisen.

Nationell handlingsplan för kommuner

Trygghet kan skapas dels genom ökad trivsel i bostadsområdena men även genom upplevd trygghet. Om fler vågar sig ut efter mörkrets inbrott kan det i sin tur leda till en ökad social kontroll och i slutändan också en ökad faktisk trygghet genom minskad brottslighet.

Här föreslår vi att en nationell handlingsplan tas fram som en handbok för landets kommuner för att identifiera otrygga områden i alla landets tätorter och tillgodose deras behov av åtgärder för ökad trygghet. Trygghetsgivande belysning och utökad kamerabevakning är två exempel på åtgärder som kan ingå i handlingsplanen.

Handlingsplan för Polismyndigheten

Inom vissa polisregioner har arbetet i de utsatta områdena gett resultat. För att säkerställa att detta sker i alla utsatta områden anser vi att Polismyndigheten ska upprätta en konkret, nationell handlingsplan för hur de ämnar upprätthålla lag och ordning i de områden som benämns som utsatta eller särskilt utsatta. Detta kommer även att förbättra uppföljningsmöjligheterna och framtida resursfördelning.

Militära resurser till stöd för polisens arbete

Till följd av bland annat gängkriminalitet och det växande antalet utanförskapsområden, parallellt med en otillräcklig ekonomi under en längre period är situationen för Polismyndigheten ansträngd. Då krävs det möjligheter att avlasta Polismyndigheten så att de kan ägna sig åt kärnupdraget.

Sverigedemokraterna vill därför stärka Polismyndighetens möjlighet att samarbeta med Försvarsmakten så att det, vid särskilda tillfällen, ska vara möjligt att använda militära resurser vid gränskontroller för att frigöra polisiära resurser till brottsbekämpande verksamhet. Vi vill även se över möjligheterna att använda militära resurser för att bevaka utsatta polisstationer och för att ge understöd till Tullverket så att de kan agera mot införsel av illegala vapen i större utsträckning.

Katja Nyberg (SD)

Henrik Vinge (SD)